

АБОНАМЕНТИ

ЗА ГОДИНА	5	л.
ЗА ШЕСТЬ МЪСЕЦА	2.50	л.
ЗА ТРИ	1.25	л.
ЗА СТРАНСТВО	8	л.

„РОДИНА“ излиза единъ път седмично — НЕДЪЛЯ.

Ръкописи не се повръщатъ.
Неплатени писма не се приематъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

С. М. 40 СТ.

„ 30 СТ.

„ 20 СТ.

Писма, пари за абонamenti, публикации и всичко що се отнася до в. „РОДИНА“ се испраща до редакторъ-издателя му ВЛАДИМИРЪ МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.

Телефонъ № 21

РОДИНА

Свищовъ Чит. „Ел. и Кир. Д. Аврамови“

АКЦИОНЕРНО Д-ВО „МОДЕРЕНЪ ТЕАТЪРЪ“ — СВИЩОВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

Акционерното дружество „Модеренъ Театъръ“ въ Свищовъ съобщава на акционеритѣ си, че съгласно чл. 5 отъ дружествения уставъ трѣбва до 1 Октомврий 1913 год. да внесатъ третата и последна вноска — по 30 лева на акция — на дружествения касиеръ г. Александъръ Екимовъ — Свищовъ. При тая вноска ще се предаватъ акциитѣ, за туй, акционеритѣ при внасянието ѝ ще представятъ и разпискитѣ за първата и втора вноска.

Акционеръ, който на срока не внесе дължимитѣ вноски, губи право върху внесенитѣ по-рано влогове; акциитѣ на такива акционери се продаватъ въ полза на запасния фондъ на дружеството.

гр. Свищовъ, 30 Августъ 1913 год.

Управителния Съветъ.

СКРЪБНА ВЪСТЪ

Съ неизразима скръбъ и стъкрушено сърдце, извѣстяваме на всички роднини, приятели и познати, че многообичната ни съпруга, майка, дъщеря, внучка, сестра и снаха

Тодорка Капитанъ П. Стефчева

(родена П. Стаевска отъ гр. Свищовъ).

се помина на 25 Августъ т. г. въ 9 часа вечерта въ гр. София. слѣдъ кратковременно болѣдуване въ най-цвѣтущата си 26 годишна възраст.

Мила Тодорке, ти ни остави тогава, когато трѣбваше да се радвашъ на живота и когато трѣбваше да си отдъхнешъ отъ едногодишнитѣ страдания на войната. Твоята паметъ никога нѣма да ни напусти! Вѣчна ти паметъ и лека ти прѣстъ, мила Тодорке!

Свищовъ, 25 августъ, 1913 год.

ДЪЛБОКО ОПЕЧАЛЕНИ

Съпругъ: ПЕТЪРЪ; дѣца: СТЕФАНЪ и ЛЮБЧО; баба: ЦОНА; майка: ИВАНКА; баща: ПАВЕЛЪ; братъ: ХРИСТО; сестра: САНКА; снаха: НЕВЪНА; зетове: ЦВѢТАНЪ и КИРО; свекърва: ЕВГЕНИЦА; девери: ХРИСТО, ДИМИТРЪ и СТОИЧКО; сѣмейства: В. СТАЕВСКИ, М. СТАЕВСКИ, Т. ЧОЛАКОВИ, Капитанъ П. ШИКОВИ, СТЕФЧОВИ, КОНСТАНТИНОВИ, ГАНЕВИ и ВОЯДЖИЕВИ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4

Подписания съдебенъ приставъ при Свищовския Окр. Сждъ на I участъкъ на основание прѣдписанието на членъ-дѣловодителя по несъстоятелността на фирмата Билю Р. Капонъ & Братъ въ гр. Свищовъ, основано на опрѣдѣлението на Свищов. Окр. Сждъ отъ 22 Августъ т. г. подъ № 85 и съгласно чл. чл. 910, 925, 926, 928, 935, 936, 937, 938 отъ гражданското сждо-производство, обявявамъ, че на 25-й Септемврий н. г. отъ 9 часа прѣдъ пладне въ гр. Свищовъ ще продавамъ публично слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1) Всичката стока изцѣло находяща се въ манифактурния магазинъ на същата фирма на ул. „Александровска“ № 25 въ гр. Свищовъ, оцѣнена всичката за 32,959 лв. 29 ст. а по описъ за 61,368 лева 29 ст.

Надаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 32, 959 лева 29 ст. нагорѣ.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ всеѣки при-сѣственъ день да се яватъ въ Свищов. Окр. Сждъ при членъ-дѣловодителя Г-нъ Хр. Атанасовъ, по несъстоятелността, да преглѣдатъ стоката по описа съставенъ при обявяването въ несъстоятелностъ на помнатата фирма.

гр. Свищовъ, 24 Августъ 1913 год.

I Съдебенъ Приставъ Г. Казаковъ

Г-ца Еленка Петръ Антонова

— и —

Г-нъ Георги Н. Желѣзовъ

Ще се вѣнчелятъ въ недѣля на 1 Септемврий т. г. въ Свищовъ.

Настоящото замѣстя отдѣлнитѣ покани.

Г-ца Анка Т. Цвѣткова

— и —

Г-нъ Илия Т. Григоровъ

Ще се вѣнчелятъ въ недѣля на 1 Септемврий т. г.

Настоящото замѣстя отдѣлнитѣ покани.

Холерата и борбата съ нея.

Нашитѣ хубави съсѣди отатѣтъ Дунава ни дойдоха на гости, като пладнешки хайдуци и слѣдъ като обраха дѣщо видѣха, олтѣриха и оцвѣкаха хубавата ни страна, като ни оставиха и холерната зараза която почна да върлува въ града и околната ни. Дългъ се налага на цѣлото общество и на всички власти да обърнатъ най-сериозно внимание и зематъ всички мѣрки, щото огнищата отъ холерната зараза да бждатъ парализирани и унищожени и по тоя начинъ да се избѣгне бѣдствието, което една холерна епидемия би могла да донесе на нашия край.

Нека не се забравя, че холерата не е тъй страшна и неизкоренима и че се иска добра воля и единъ минимумъ отъ лесно изпълними правила, за да може холерата, което сега върлува, въ най-кратко врѣме да се изкорени. Ние сме увѣрени че българина, който показва на свѣта чръвъ подвига на своето дѣло, колко много енергия, задруга и трѣзвеностъ има у него, ще съумѣе да излѣзе побѣдителъ и надъ холерната напасть и не ще позволи на една холерна епидемия да покоси неговитѣ сили, които му сж така нужни за работа и творчество — работа и творчество, които въ най-скоро бждаще ще покажатъ отново на свѣта, какво струва и каква цѣнность сж здравитѣ мишици и трѣзвия умъ на българския народъ.

Въ желанието си да улеснимъ гражданитѣ на Свищова и околната въ тѣхната съзнателна борба съ холерата и да имъ помогнемъ въ една

дѣйствителна охрана отъ страшния бичъ на холерата, ние печатимъ въ вѣстника си слѣднитѣ правила за борба съ холерната зараза, които сж възприети и разпространяватъ отъ Софийския комитетъ за борба съ холерата, съставенъ отъ най-добритѣ наши лѣкари и видни мъже.

I Каква болестъ е холерата

Холерата е силно заразителна болестъ на червата и стомаха и се причинява отъ особенъ микробъ, нареченъ холерна (Кохова) запетая или холеренъ вибрионъ.

Холерата е една отъ най-заразителнитѣ болѣсти; отъ неязаболѣватъ масово и смъртността може да достигне до 50—60%

Заразяването на човѣка отъ холера става само прѣвъзъ устата. Слѣдователно, за да се зарази нѣкой отъ холера необходимо е по единъ или други начинъ да попаднатъ прѣвъзъ устата въ стомаха и червата му холерни бактерии.

Най-честитѣ признаци на холерното заболѣване сж слѣднитѣ: болестта настѣпва съ повръщане и диария. Болнитѣ отиватъ повѣнка безъ болки, безъ напѣнъ, само съ саабѣ куркане на червата. Изпражненията сж водни, бѣлѣзникави. Болния има температура, изпотява се, чувствува силна жажда, гласътъ му прѣхрипва, силитѣ му бързо отпадатъ, рѣцѣтъ и краката изстиватъ и биватъ обзети отъ гжрчения (холерни спазми), лицето посинява и болния може да умрѣ въ пространство на нѣколко часа или дни.

Но освен тия признаци, повъкога холерата се проявява и въ други форми заболяванията има само лека диария, съ или безъ повръщане, и болестта се минава на крака. Или пък изведнаж настъпват силни повръщания и диария и болният при мъчителни гърчения и посиняване на лицето умира въ нѣколко часа. Повъкога холерната атака е така силна, че болният умира отъ холерната отрова прѣди да се е появила диария или повръщане. Има случаи, когато болестта продължава нѣколко дена, а диария и повръщане липсватъ. Въобще холерата се проявява въ нѣколко форми и само лѣкаря може да установи съ положителностъ болестта.

Трѣбва да забѣлимъ, че когато човѣкъ се зарази отъ холера, не се разболѣва веднага, а се минава единъ периодъ отъ нѣколко часа до петъ дена прѣди да се появи болестта. Това е така наречения скритъ (инкубационенъ) периодъ на холерата.

Въ идущия брой ще опишемъ мѣрките, които трѣбва да се взематъ за прѣдпазване отъ холерата.

За внимание на общината.

1. Общината е разпоредила да се мете и чисти на всѣкъдѣ. И тя чисти нѣкои отъ публичнитѣ мѣста, като е наела метачи, които метатъ между 6 — 8 часа слѣдъ обѣдъ. И какво стана прѣди нѣколко дена. На площада прѣлъ строящия се кинематографъ едно циганче усърдно мете. Дига се прахъ до небето и то отъ мѣста, дѣто прѣди нѣколко дни се търкаляха нѣколко часа ромжнскитѣ войници и дѣго слѣдъ това бѣше повръщаль болния отъ холера хлѣбаръ. А въ сѣщото врѣме месаритѣ накачили мѣсото прѣдъ дюкянитѣ си и праха се носи къмъ тѣхъ. Чистота!

Не мисли ли общината че врѣме за мѣтене на улицитѣ е нощното, когато никой нѣма по улицитѣ?

2. Въ града, особено въ крайнитѣ части, по двороветѣ има кочини въ които се държатъ свине, и които сѣ доста, за да служатъ за огнища на холерната зараза.

Не смѣта ли общината да застави всички ступани на свине да държатъ кочинитѣ си чисти, или да освободятъ града отъ свинетѣ си?

3. Болнитѣ отъ холера се помѣщаватъ въ зданята на „Фердинандското“ и „Сакелариенитѣ“ училища, въ центъра на града. До като бѣха ромжнитѣ тукъ въ Фердинандското училище, тѣ дезинфекцирваха всѣки денъ около самото здание и двора му.

Не смѣта ли общината, че ако не се прави сѣщата дезинфекция, може лесно, чрѣзъ общата на влизащитѣ и излизащитѣ изъ тия

болници служащи, да се разнесе още повече тая опасна болестъ.

4. Лѣкаритѣ съвѣтватъ, че едно отъ срѣдствата за да не хване човѣка холерата е да бѣде спокоенъ прѣвъ врѣме на върлуване на епидемията.

Общинаритѣ дали мислятъ че Свищовскитѣ граждани гледатъ съ голѣмо спокойствие какъ по нѣколко пѣти всѣки денъ, изъ улицитѣ минаватъ открити кола, посипани съ варъ и носящи заболѣли или умрѣли отъ холера, или пъкъ пълни съ заковани въ ковчези умрѣли? И то въ какви кола — боклукчийски? Нима и безъ това нещастнитѣ заболѣли и умрѣли отъ холера трѣбва да се погребватъ като кучета? Нѣма ли общината толкова срѣдства че да приготви специални кола за тая цѣль, поне като военитѣ линейки?

5. Споредъ лѣкарскитѣ наставления за дезинфекция трѣбва да се употребява негасена варъ. Обаче такава варъ нѣма и въ варницата вънъ отъ града. Общината, е длъжна да застави варджията да приготви въ голѣмо количество варъ и почне редовно да се продава съ кола изъ града, или пъкъ сама тя да го продава срѣдъ града, чрѣзъ свой човѣкъ, на цѣна която да и дава възможностъ да дава безплатно варъта на бѣднитѣ. Тѣй е направено въ много градове и поради това въ тѣхъ дезинфекцията на мѣстата върви по успѣшно.

6. До прѣди една година кметството издържаше специални метачи за чистене на улицитѣ и каруци, които редовно събираха смѣтътъ и боклукитѣ изъ къщитѣ на гражданитѣ. Сега, когато върлува въ такива голѣми размѣри холера въ града, кметството не мѣта улицитѣ и площадитѣ и не събира боклукитѣ изъ къщитѣ. Града е станалъ тѣй нечистъ, особено въ крайнитѣ квартали, че се е осмърдялъ и когато е сухо врѣмето се вдигатъ облаци прахъ, а когато е дъждовно врѣме се газятъ калъ до кокалчетата на краката.

Нѣма ли властъ да поправи това голѣмо зло — да се чисти редовно цѣлия градъ — домоветѣ на гражданитѣ и улицитѣ на града?

7. Като първа работа на кметството въ борбата му съ холерата трѣбваше да бѣде унищожението на холернитѣ гнезда, оставени отъ ромжнскитѣ войски въ бивацитѣ имъ край града. А бивацитѣ имъ се простираха по лозята отъ двѣтѣ страни на шосето къмъ Плѣвенъ, по пѣтя който се раздѣля за Драгомирово и Орѣшъ. За пречиштането на тия бивацитѣ отъ човѣшки изпражнения, умрели добитѣци, пъкъ и хора отъ холера, общината трѣбваше да употреби нѣкакви си 5000 кг. варъ и стотина надници — работа която би коствувала на кметството 5-600 лева.

Ако има разумъ въ борбата ни съ холерата, кметството преди всичко трѣбва да оничтожи явнитѣ гнезда на холерата.

Ние подигаме тия въпроси и върваме че отъ общината ще се взематъ прѣдъ видъ и изпълнатъ мѣрките които прѣдлагаме. Ще слѣдимъ.

печ. П. А. Славковъ

ХРОНИКА

КЪМЪ НАШИТЪ ЧИТАТЕЛИ.

Помиятъ почтенитѣ наши читатели че цѣльта, която си бѣше задалъ вѣстника, бѣше служенето на отечественитѣ интереси а специално служенето на интереситѣ, на града Свищовъ и околията му. И отъ самото начало на вѣстника ни до спираше на издаването му, 17 Септемврий 1912 г., денътъ на общата мобилизация, когато трѣбваше да влѣземъ и ний въ редоветѣ на армията, ние неуклонно и свѣто служихме на тая цѣль.

Редакцията ни рѣши да издава вѣстника и за напредъ. И цѣльта на вѣстника ще бѣде все сѣщата, защото слѣдъ съдбоноснитѣ врѣмена, които прѣживѣ народа отъ 17 Септемврий м. г. до 28 юлий т. г., слѣдъ резултатитѣ които сѣ на лицѣ отъ войната, прѣдъ видъ бѣдствията които сѣ настанали и може да настанатъ за българския народъ, наложително е за всѣки съзнателенъ български гражданинъ да работи за общитѣ интереси на отечеството, за неговия напредъкъ и благосъстояние. И ние, като вѣстникари, като прѣгръщаме наново тая цѣль и специално цѣльта да работимъ за интереситѣ на Свищова и околията му, за неговия напредъкъ и благосъстояние, канимъ всички наши съграждани, като работятъ за сѣщото, да ни дадатъ отново подкрѣпата си въ прѣдстоящата ни работа. Нѣка съединенитѣ усилия на всички ни къмъ гореказаната цѣль, иматъ въ резултатъ съживѣването и разцвѣтѣването на Свищова и околията му.

За сега, до като трае военното положение „Родина“ ще излиза на двѣ страници и то 2 до 3 пѣти въ мѣсеца, а като се вдигне военното положение ще излиза както по рано, седмично и на четирѣ страници, когато ще имаме всичката възможностъ да изтъкнемъ виновницитѣ на днешното крайно лошо положение на страната и народа.

„Родина“ ще открие отдѣла *Свободна Трибуна*, въ който ще печата изложения и работи, съ които редакцията на вѣстника може да не е съгласна но сѣ отъ интересъ за обществото и страната.

ДѢ Е КМЕТА ?

Въ града ни върлува холера. Какви сѣ нейнитѣ размѣри, намалява ли се тя, или се усилява, малко се знае. За нейното прѣкрътане работятъ хигиеническиятъ съвѣтъ околийското управление, граждани и ученици отъ търговското училище — като провѣрители. Всички общински чиновници, споредъ длъжността си се трудятъ за прѣкрътаване на злото. Но очитѣ на свищовскитѣ граждани търсятъ нѣкого въ тая дѣятелностъ. Тѣ търсятъ лицето което избраниа отъ тѣхъ общински съвѣтъ е поставилъ за кметъ..

— Дѣ е кмета, питатъ се гражданитѣ? Защо той се не явява? Защо той не излѣзе на лице и не вземе въ ръцѣтъ си раководството на борбата противъ холерата въ града, противъ това зло, което коси наймного ония граждани, отъ ония части на града, които дадоха наймного гласове при избора на досто-

почтения ни кметъ.

Кмета го нѣма-отговарятъ ни отъ общината, — кмета е взелъ 20 дена отпускъ, за да си починѣлъ отъ тежката и отговорна длъжностъ, като напусналъ врѣмено града.

Гражданитѣ се чудятъ и немогатъ да се начудятъ на тая работа. Защо наистина господинъ кмета, сега, когато града наймного се нуждае отъ кметъ, той послѣдния взема отпускъ и го напуска? Защо наистина тоя кметъ, когото нѣкои много хвалятъ, той взема отпускъ и то въ врѣме когато трѣбва да прояви дѣятелността си, когато града бѣдствува, когато населението мрѣ отъ холера?

Ние мислимъ че тая постѣпка на господина кмета е непростителна и осждителна. Кметътъ въ единъ градъ трѣбва да бѣде на мѣстото си, не само когато всичко въ града тече по медъ и масло, но и когато въ града има неприятности, когато тамъ върлува холера, даже и когато тая холера дири да хвани и самия кметъ.

Назначени чиновници Досегашитѣ околийски началникъ и полицейски приставъ сѣ уволнени. На мѣстото имъ за околийски началникъ е назначенъ г. Е. Людекановъ, а за полицейски приставъ съгражданина ни г. Ан. Бояджиевъ.

Прѣместенъ чиновникъ Тукашния дългогодишенъ Околийски Финансовъ Началникъ г. Ант. Тишиновъ е прѣместенъ въ гр. Плѣвенъ. Г-нъ Тишиновъ оставя въ Свищовъ споменитѣ на добъръ и опитенъ чиновникъ, отъ когото никой неможе се оплака.

Д-ръ Русевъ. Въ града ни идва директора на санитарната дирекция г. Д-ръ Русевъ, за да провѣри и ладе инструкции по борбата съ холерата.

Кинематографа. Постройката на зданието му, която бѣше спряна поради войната е започната на ново усилено, за да бѣде кинематографа готовъ за зимния сезонъ.

Записванията въ училищата По причина на холерата записванията на ученицитѣ въ всичкитѣ училища въ града е спряно до второ разпореждане.

Бюлетинъ за холерата. До прѣди прѣминаването на ромжнскитѣ войски прѣзъ Свищовъ въ града имаше единични случаи, отъ холера съ техното минаване, холерата почна да се развива до заплашителни размѣри и само отъ 2 — 3 дена заболяванията се намаляха до 8 случая въ денъ и на 3—4 случая смъртни.

Въ околията холера се появила въ с. с. Лажени, Козаръ-Бѣлене Козловецъ, Орѣшъ, Вардимъ, Новградъ Овча-Могилъ, Павелъ, Карайсенъ Божурлукъ и пр.

Ромжнскитѣ пакости. Нанесенитѣ отъ ромжнскитѣ войски щѣти на гр. Свищовъ и околията, които възлизатъ споредъ подаденитѣ оплаквания на 1 милионъ и 100 хиляди лева още не биле разгледани и надали ще бѣдатъ удовлетворени отъ ромжнското правителство. По тая причина опѣтени лица се канятъ да се обърнатъ къмъ българскитѣ сѣдилища и да искатъ държавата да плати щѣтитѣ имъ, защото като е разрѣшила на ромжнскитѣ войски да се истеглятъ прѣзъ Свищовъ, трѣбвало да вземе грижата да запази имотитѣ имъ.